

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

2. března 2017*

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech — Doručování soudních a mimosoudních písemností — Nařízení (ES) č. 1393/2007 — Články 8, 14 a 19 — Doručení návrhu na zahájení řízení prostřednictvím pošty — Chybějící překlad písemnosti — Příloha II — Jednotný formulář — Neexistence — Důsledky — Doručení prostřednictvím doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí — Nevrácení potvrzení o přijetí — Přijetí písemnosti třetí osobou — Podmínky platnosti řízení“

Ve věci C-354/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal da Relação de Évora (odvolací soud v Évora, Portugalsko) ze dne 11. června 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 13. července 2015, v řízení

Andrew Marcus Henderson

proti

Novo Banco SA,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení M. Berger, předsedkyně senátu, E. Levits a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. července 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jakož i R. Chambel Margarido, jako zmocněnci,
- za španělskou vládu M. J. García-Valdecasas Dorrego, jako zmocněnkyní,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi M. Wilderspinem a P. Guerra e Andradem, jakož i M. M. Farrajota, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: portugálština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. 2007, L 324, s. 79).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi A. M. Hendersonem a společností Novo Banco SA, který se týká žaloby podané posledně uvedenou společností v návaznosti na to, že A. M. Henderson nesplnil závazky ze dvou smluv o pronájmu nebytových prostor, které mezi sebou tyto smluvní strany uzavřely.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 1393/2007

- 3 Z pohledu řádného fungování vnitřního trhu je cílem nařízení č. 1393/2007 podle jeho bodu 2 odůvodnění zlepšit účinnost a rychlost soudního řízení zavedením zásady přímého zasílání soudních a mimosoudních písemností.
- 4 Toto nařízení se podle čl. 1 odst. 1 vztahuje na občanské a obchodní věci, kdy musí být soudní nebo mimosoudní písemnost zaslána z jednoho členského státu do druhého za účelem doručení v druhém členském státě.
- 5 Podle čl. 1 odst. 2 se toto nařízení nepoužije, pokud není známa adresa osoby, jíž má být písemnost doručena.
- 6 Článek 1 odst. 3 uvádí, že se „[p]ro účely tohoto nařízení ‚členským státem‘ rozumějí členské státy s výjimkou Dánska“.
- 7 Kapitola II nařízení č. 1393/2007 obsahuje ustanovení, která upravují jednotlivé způsoby zasílání a doručování soudních písemností. Dělí se na dvě části.
- 8 Oddíl I této kapitoly se týká doručování prováděného prostřednictvím orgánů určených členskými státy, nazvanými „odesílající subjekty“, které jsou příslušné k zasílání písemností, které mají být doručeny v jiném členském státě a „přijímající subjekty“, které jsou příslušné k přijímání takových písemností z jiného členského státu.

- 9 V tomto oddíle se nachází mimo jiné článek 8 tohoto nařízení, nadepsaný „Odmítnutí přijmout písemnost“, který stanoví:

„1. Přijímající subjekt vyrozumí adresáta pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti v okamžiku jejího doručení nebo že může vrátit písemnost přijímajícímu subjektu do jednoho týdne od doručení, pokud není vyhotovena v jednom z následujících jazyků nebo k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků:

- a) jazyk, kterému adresát rozumí, nebo
- b) úřední jazyk přijímajícího členského státu nebo v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa doručení.

2. Pokud je přijímající subjekt uvědomen o tom, že adresát odmítá písemnost přijmout podle odstavce 1, neprodleně o tom uvědomí odesílající subjekt prostřednictvím potvrzení uvedeného v článku 10 a vrátí žádost a písemnosti, jejichž překlad se vyžaduje.

3. Pokud adresát odmítne přijmout písemnost podle odstavce 1, lze provést opravné doručení písemnosti tak, že se adresátovi v souladu s ustanoveními tohoto nařízení doručí dotyčná písemnost spolu s překladem do jednoho z jazyků stanovených v odstavci 1. V takovém případě je datem doručení písemnosti datum, kdy je v souladu s právními předpisy přijímajícího členského státu doručena písemnost spolu s překladem.

Má-li však být podle právních předpisů členského státu písemnost doručena v určité lhůtě, je datem, které je třeba vzít ve vztahu k žadateli v úvahu, datum doručení původní písemnosti určené podle čl. 9 odst. 2.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí též na způsoby zasílání a doručování soudních písemností uvedených v oddíle 2.

5. Pro účely odstavce 1 uvědomí diplomatictí nebo konzulární zástupci, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 13, nebo orgány či osoby, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 14, adresáta o tom, že může odmítnout přijetí písemnosti a že jakákoliv odmítnutá písemnost musí být zaslána uvedeným zástupcům, orgánům nebo osobám.“

- 10 Oddíl 2 kapitoly II nařízení č. 1393/2007 stanoví „[j]iné způsoby zasílání a doručování soudních písemností“, a sice zasílání konzulární nebo diplomatickou cestou (článek 12), doručování diplomatickými nebo konzulárními zástupci (článek 13), doručování prostřednictvím poštovních služeb (článek 14) a přímé doručení (článek 15).

- 11 Co se týče zasílání a doručování poštou, článek 14 tohoto nařízení stanoví:

„Každý členský stát může doručovat soudní písemnosti osobám s bydlištěm v jiném členském státě přímo prostřednictvím poštovních služeb, a to doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí nebo rovnocenným dokladem.“

12 Článek 19 uvedeného nařízení, nadepsaný „Nedostavení se žalované strany k soudu“, zní následovně:

„1. Pokud mělo být do jiného členského státu za účelem doručení zasláno soudní předvolání nebo obdobná písemnost podle tohoto nařízení a žalovaná strana se nedostavila, přeručí soud řízení, dokud nebude zjištěno:

- a) že písemnost byla doručena způsobem předepsaným vnitrostátními právními předpisy přijímajícího členského státu pro doručení písemností v soudním řízení v daném státě osobám, které se nacházejí na jeho území, nebo
- b) že písemnost byla skutečně doručena žalované straně nebo do místa jejího bydliště jiným způsobem, který stanoví toto nařízení,

a že v obou těchto případech byla písemnost doručena nebo dodána s dostatečným předstihem k tomu, aby se žalovaná strana mohla obhajovat.“

2. Každý členský stát může v souladu s čl. 23 odst. 1 sdělit, že soudce bez ohledu na odstavec 1 může vydat rozhodnutí, i když nebylo obdrženo potvrzení o doručení nebo dodání, pokud jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:

- a) písemnost byla zaslána jedním ze způsobů stanovených tímto nařízením;
- b) ode dne zaslání písemnosti uplynulo období nejméně šesti měsíců, které soudce v daném případě považuje za dostačující;
- c) nebylo obdrženo potvrzení žádného druhu, přestože bylo vynaloženo veškeré úsilí k jeho získání prostřednictvím příslušných orgánů přijímajícího členského státu.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby soudce v naléhavém případě nařídil jakákoli předběžná nebo ochranná opatření.

4. Pokud mělo být do jiného členského státu za účelem doručení zasláno soudní předvolání nebo obdobná písemnost podle tohoto nařízení a bylo vydáno rozhodnutí proti žalované straně, která se nedostavila, je soudce oprávněn prominout žalovanému zmeškání lhůty pro podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) žalovaná strana se bez vlastního zavinění nedozvěděla o písemnosti v dostatečném předstihu, aby se mohla obhajovat, nebo se nedozvěděla o rozhodnutí v dostatečném předstihu, aby mohla podat opravný prostředek, a
- b) žalovaná strana se zjevně hájí ve věci samé [obrana předložená žalovanou stranou ve věci není zjevně neopodstatněná].

Žádost o prominutí zmeškání lhůty může být podána pouze v přiměřené lhůtě od doby, kdy se žalovaný o rozhodnutí dozví.

Každý členský stát může v souladu s čl. 23 odst. 1 sdělit, že žádosti nebude vyhověno, pokud je podána po uplynutí lhůty stanovené v tomto sdělení, která však v žádném případě není kratší než jeden rok ode dne vynesení rozhodnutí.

[...]“

- 13 Portugalská republika sdělila následující informace podle článku 23 nařízení č. 1393/2007:

„Článek 9 – Datum doručení

V souladu s portugalskými právními předpisy a není-li stanoveno jinak, musí být písemnosti doručeny ve lhůtě pěti dnů stanovené v článku 166 občanského soudního řádu.

[...]

Článek 19 – Nedostavení se žalovaného k soudu

Jelikož Portugalsko nezamýšlí využít možnosti stanovené v čl. 19 odst. 2, portugalské soudy es jej nemohou dovolávat.

Portugalsko stanoví lhůtu jednoho roku ode dne napadeného rozhodnutí, v níž může být podána žádost o prominutí zmeškání lhůty pro podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí (viz čl. 19 odst. 4).“

Nařízení (ES) č. 44/2001

- 14 Článek 26 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) stanoví:

„2. Soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

3. Má-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost zaslán podle tohoto nařízení z jednoho členského státu do druhého, použije se místo odstavce 2 tohoto článku článek 19 nařízení [Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech Evropské unie (Úř. věst. 2000, L 160, s. 37)].“

- 15 Kromě toho čl. 34 bod 2 tohoto nařízení stanoví, že rozhodnutí vydané v některém členském státě se v jiném členském státě neuzná, jestliže „žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost“.

Nařízení (ES) č. 805/2004

- 16 Článek 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. 2004, L 143, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 38), nadepsaný „Doručení bez dokladu o přijetí dlužníkem“, stanoví:

„Dokument o zahájení řízení nebo dokument s obdobnými účinky a předvolání k soudnímu jednání mohou být dlužníkovi doručeny i některým z těchto způsobů:

- a) osobní doručení na osobní adresu dlužníka osobám, které žijí ve stejné domácnosti jako dlužník nebo jsou tam zaměstnány;

[...]

Portugalské právo

- 17 Podle čl. 188 odst. 1 písm. c) Código de Processo Civil (občanský soudní řád) není doručení platné, pokud se prokáže, že adresát osobního doručení nevěděl o doručované písemnosti z důvodu, který mu nelze přičíst, jinými slovy, pokud dotčený vyvrátil domněnku stanovenou v článku 230 tohoto zákona.
- 18 Podle článku 189 občanského soudního řádu je však neplatnost doručení zhojena, pokud se žalovaný účastní řízení, aniž uplatňuje tuto vadu.
- 19 Z článku 191 odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že doručení je neplatné, aniž je dotčen článek 188 tohoto zákona, pokud nebyly dodrženy náležitosti stanovené zákonem.
- 20 Článek 191 odst. 2 uvedeného zákona stanoví, že námitka neplatnosti musí být uplatněna ve lhůtě stanovené v doručovaném dopise za účelem zpochybnění tvrzení žalobce uvedeného v návrhu na zahájení řízení nebo v případě neexistence této lhůty při prvním úkonu v rámci řízení.
- 21 Ve věci v původním řízení je nesporné, že tato lhůta činila 20 dní, a to lhůta 10 dní použitelná v případě řízení o předběžných opatřeních, která je prodloužena o 10 dní z důvodu vzdálenosti, a to od okamžiku, kdy se doručení návrhu na zahájení řízení považuje za uskutečněné.
- 22 Podle čl. 191 odst. 4 tohoto zákona se návrh na neplatnost zohlední pouze tehdy, pokud dotčená vada může zmařit obhajobu adresáta.
- 23 Článek 228 občanského soudního řádu, nadepsaný „Osobní doručení prostřednictvím pošty“, stanoví:
- „1. Osobní doručení prostřednictvím pošty se uskutečňuje zasláním doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí podle oficiálně schváleného způsobu, který je zaslán adresátovi do jeho bydliště nebo na jeho pracoviště; obsahuje všechny prvky uvedené v předchozím článku, jakož i oznámení třetí osobě, která jej přijme, které ji informuje, že se stala odpovědnou za podmínek, které jsou obdobné podmínkám týkajícím se jednání ve zlém úmyslu, jestliže nepředá dopis adresátovi co nejdříve.
2. Dopis může být předán po podpisu potvrzení o přijetí adresátovi nebo jiné další osobě, která se nachází v jeho bydlišti nebo na jeho pracovišti a která prohlásí, že je schopna jej urychleně předat adresátovi.
3. Poštovní doručovatel ověří před podpisem potvrzení o přijetí totožnost adresáta nebo třetí osoby, které předává dopis, a zaznamená informace o průkazu totožnosti nebo jiného oficiálního dokumentu umožňujícího ověření totožnosti.“
- 24 Podle čl. 230 odst. 1 tohoto zákona se doručení prostřednictvím pošty na základě doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí považuje za uskutečněné ke dni, kdy je podepsáno potvrzení o přijetí. Má se za to, že zásilka obsahující doručovanou písemnost je doručena adresátovi, i když potvrzení o přijetí bylo podepsáno třetí osobou, přičemž tato zásilka se považuje za předanou svému adresátovi ke dni, který je uveden na potvrzení o přijetí, dokud posledně uvedený neprokáže opak.
- 25 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že adresát písemnosti bude muset v konkrétním případě prokázat, že mu doručení nebylo předáno nebo že nastalo později než k předpokládanému dni z důvodů, za něž není odpovědný.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 26 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Banco Espírito Santo SA, nyní Novo Banco, která je bankovní institucí se sídlem v Portugalsku, a A. M. Henderson, s bydlištěm v Irsku, uzavřeli v roce 2008 dvě smlouvy o nájmu dvou obchodních prostor v nemovitosti nacházející se v obci Portimão (Portugalsko), která je ve vlastnictví bankovní instituce.
- 27 Pronajaté nemovitosti byly předány A. M. Hendersonovi, který je převzal ke dni podpisu uvedených smluv.
- 28 Vzhledem k tomu, že A. M. Henderson neuhradil za tyto pronajaté prostory nájemné za rok 2012 a byl v prodlení se všemi dalšími nájemnými, Novo Banco jej dne 28. února 2014 vyzvala, aby uhradil splatné platby, a pokud tak neučiní, budou dotčené smlouvy ukončeny.
- 29 Doporučeným dopisem ze dne 4. dubna 2014 Novo Banco informovala A. M. Hendersona o ukončení smluv uzavřených mezi oběma stranami.
- 30 K tomuto dni činila nezaplacená částka 20 437,03 eura, avšak A. M. Henderson odmítl vydat dotčené nemovitosti k užívání jejich vlastníkov.
- 31 Společnost Novo Banco podala k Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro, Portugalsko) návrh na předběžné opatření týkající se soudního vyklizení pronajatých nemovitostí.
- 32 Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro) doručil tuto žalobu A. M. Hendersonovi doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí na adresu posledně uvedeného v Irsku.
- 33 Vzhledem k tomu, že se potvrzení o přijetí nevrátilo, Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro) požádal portugalské poštovní služby o podání informace. Tyto poštovní služby odpověděly, že podle počítačového záznamu provozovatele poštovních služeb v Irsku, v členském státě určení, byl dotčený dopis adresátovi předán dne 22. července 2014.
- 34 Poté, co Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro) konstatoval, že A. M. Henderson nereagoval tím, že by se dostavil k soudu a zpochybnil opatření, které je předmětem návrhu, vydal rozsudek, kterým vyhověl návrhu společnosti Novo Banco.
- 35 Dne 7. října 2014 podal A. M. Henderson odvolání proti tomuto rozsudku k předkládajícímu soudu, Tribunal da Relação de Évora (odvolací soud v Évora, Portugalsko), a tvrdil, že doručení návrhu na zahájení řízení je neplatné.
- 36 Potvrzení o přijetí doporučeného dopisu se totiž nenachází ve spise, což představuje porušení formální náležitosti stanovené portugalskou právní úpravou. A. M. Henderson mimoto neobdržel návrh na zahájení řízení před Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro) osobně ani neví, kdo přijal doručovaný dopis, takže o řízení zahájeném proti němu nevěděl. Kromě toho mu nebyl doručen jednotný formulář uvedený v příloze II nařízení č. 1393/2007. Nebyl tedy informován o svém právu odmítnout přijetí doručení soudní písemnosti vyhotovené pouze v portugalském jazyce, zatímco v projednávaném případě byl nezbytný překlad do angličtiny nebo irštiny. V souladu s judikaturou Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko) přitom taková vada vede k neplatnosti doručení. Podle A. M. Hendersona každé z těchto dvou pochybení představovalo nejen porušení podstatné formální náležitosti, nýbrž i porušení jeho práva na obhajobu. Pouze nové doručení v řádné formě mohlo napravit tato pochybení.
- 37 Rozsudkem ze dne 29. ledna 2015 předkládající soud zamítl všechny tyto argumenty, a potvrdil tak rozsudek vydaný v řízení v prvním stupni.

- 38 Dne 13. února 2015 A.M. Henderson podal proti uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek a uvedl, že tento rozsudek je v rozporu s unijním právem, a konkrétně s požadavky nařízení č. 1393/2007.
- 39 Předkládající soud má za to, že potvrzení o přijetí, které se v projednávaném případě nevrátilo, má prokázat, že soudní dokument byl jeho adresátovi řádně doručen a určit konkrétní datum tohoto doručení. Tento soud kromě toho konstatuje, že k doporučenému dopisu zaslanému A.M. Hendersonovi nebyl přiložen jednotný formulář uvedený v příloze II nařízení č. 1393/2007, a žalovaný tedy nebyl informován o svém právu práva odmítnout přijetí písemnosti, která mu byla doručena.
- 40 V tomto ohledu si předkládající soud zaprvé klade otázku, zda dokument poskytnutý v projednávaném případě poštovními službami členského státu bydliště adresáta může zhojit chybějící potvrzení o přijetí, jelikož obsahuje podpis osoby, která obdržela doporučený dopis, jakož i datum tohoto přijetí.
- 41 Zadruhé si klade otázku, zda je v souladu s nařízením č. 1393/2007 ustanovení vnitrostátního práva, podle něhož se doručení prostřednictvím pošty považuje za řádně uskutečněné, pokud potvrzení o přijetí je podepsáno a datováno, i když třetí osobou, vzhledem k tomu, že dokud neprokáže adresát písemnosti opak, se má za to, že dopis byl touto třetí osobou skutečně předán adresátovi ke dni, který je uveden na potvrzení o přijetí, v projednávaném případě dne 22. července 2014.
- 42 Zatřetí si předkládající soud klade otázku, zda vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že takové porušení podstatné formální náležitosti, jako je chybějící jednotný formulář uvedený v příloze II nařízení č. 1393/2007, musí vést k neplatnosti doručení, avšak že tato neplatnost může být prohlášena pouze tehdy, pokud je uplatněna ve lhůtě stanovené touto právní úpravou, a to v projednávaném případě ve lhůtě 20 dní od okamžiku, kdy se má za to, že se uskutečnilo doručení, splňuje požadavky nařízení č. 1393/2007.
- 43 Za těchto podmínek se Tribunal da Relação de Évora (odvolací soud v Évora, Portugalsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) [V] případě, že portugalský soud, před nímž je vedeno občanské soudní řízení proti státnímu příslušníkovi s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, nařídil doručení oznámení o tomto řízení tomuto státnímu příslušníkovi doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí a příslušné potvrzení o přijetí se nevrátilo, může portugalský soud mít s ohledem na [nařízení č. 1393/2007] a na zásady, z nichž vychází, za to, že doručení bylo provedeno, a to na základě dokumentu předloženého poskytovatelem poštovních služeb státu bydliště adresáta úředního dopisu, který potvrzuje, že doporučený dopis s potvrzením o přijetí byl adresátovi doručen?
- 2) [J]e použití ustanovení článku 230 portugalského občanského soudního řádu v případě uvedeném v první otázce v rozporu s nařízením [č. 1393/2007] a se zásadami, z nichž vychází?
- 3) [J]e použití ustanovení čl. 191 odst. 2 portugalského občanského soudního řádu v projednávané věci v rozporu s nařízením [č. 1393/2007] a se zásadami, z nichž vychází?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 44 Úvodem je třeba poukázat na to, že předkládající soud konstatoval, že k doporučenému dopisu určenému A.M. Hendersonovi, kterým se měl doručit návrh na zahájení řízení před Tribunal de Comarca de Faro (obvodní soud ve Faro) do jeho bydliště v Irsku, nebyl přiložen jednotný formulář uvedený v příloze II nařízení č. 1393/2007.
- 45 Třetí otázka se přitom týká důsledků, které soud, u něhož bylo řízení zahájeno v členském státu původu, musí vyvodit z této vady.
- 46 Kromě toho v případě, že by uvedená otázka měla být odpovězena v tom smyslu, že taková vada vede k neplatnosti postupu týkajícího se doručení v souladu s tím, co v tomto ohledu v zásadě stanoví portugalská právní úprava, nebylo by nutné, aby Soudní dvůr rozhodl o prvních dvou předběžných otázkách, které se týkají zvláštních procesních aspektů v případě doručení prostřednictvím pošty.
- 47 Za těchto podmínek je třeba nejprve přezkoumat třetí otázku.

K třetí otázce

- 48 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda nařízení č. 1393/2007 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž v případě, kdy soudní písemnost, která byla doručena žalovanému s bydlištěm na území jiného členského státu, nebyla vyhotovena ani v jazyce, kterému tento žalovaný rozumí, ani v úředním jazyce přijímajícího členského státu, či v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, ani v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní nebyl připojen překlad do některého z těchto jazyků, vede nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení k neplatnosti uvedeného doručení, avšak tuto neplatnost musí tento žalovaný uplatnit ve stanovené lhůtě nebo na počátku řízení a před jakoukoli obhajobou ve věci samé.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že nařízení č. 1393/2007 stanoví výslovně v čl. 8 odst. 1, že adresát této písemnosti může odmítnout její přijetí, pokud dotčená písemnost není vyhotovena v jazyce, o němž se má za to, že mu rozumí, nebo k ní není připojen překlad do takového jazyka.
- 50 V této souvislosti již Soudní dvůr rozhodl, že možnost odmítnout přijetí doručované písemnosti představuje právo adresáta této písemnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 49, a usnesení ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 61).
- 51 Jak Soudní dvůr rovněž zdůraznil, právo odmítnout přijetí doručované písemnosti vyplývá z nezbytnosti chránit právo adresáta této písemnosti na obhajobu v souladu s požadavky spravedlivého procesu zakotvenými v čl. 47 druhém pododstavci Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 73). Platí totiž, že i když je účelem nařízení č. 1393/2007 v první řadě zlepšení účinnosti a rychlosti soudních řízení, jakož i zajištění řádného výkonu spravedlnosti, Soudní dvůr rozhodl, že uvedených cílů nelze dosáhnout tak, že bude, ať již jakýmkoli způsobem, oslabeno právo adresátů dotčených písemností na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, body 30 a 31, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, body 48 a 49).

- 52 Je tedy nutno dbát nejen na to, aby adresát písemnosti skutečně dotčenou písemnost obdržel, ale rovněž na to, aby mu bylo umožněno seznámit se s významem a dosahem žaloby podané proti němu v zahraničí, jakož i tento význam a dosah skutečně a v plném rozsahu pochopit, aby mohl účelně uplatnit svá práva v odesílajícím členském státě (rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 32, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 50).
- 53 Aby toto právo na odmítnutí uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007 mohlo účelně vyvolat své účinky, je nezbytné, aby byl adresát písemnosti předtím řádně písemně informován o existenci tohoto práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, body 50 a 54, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, body 62 a 66).
- 54 V rámci systému zavedeného nařízením č. 1393/2007 je mu tato informace poskytnuta prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 50, a usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 62).
- 55 Co se týče rozsahu, který je třeba přiznat tomuto jednotnému formuláři, Soudní dvůr již rozhodl, že nařízení č. 1393/2007 neobsahuje žádnou výjimku z jeho používání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 45, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 59).
- 56 Z této úvahy, jakož i z takového účelu sledovaného jednotným formulářem uvedeným v příloze II nařízení č. 1393/2007, jako je účel uvedený v bodech 53 a 54 tohoto rozsudku, Soudní dvůr vyvodil, že přijímající subjekt musí za všech okolností, aniž má v tomto ohledu prostor pro uvážení, informovat adresáta písemnosti o jeho právu odmítnout přijetí písemnosti, a za tímto účelem systematicky používat uvedený jednotný formulář (rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 58, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 68).
- 57 Kromě toho v případě, že přijímající subjekt, který doručuje dotčenou písemnost jejímu adresátovi s bydlištěm v jiném členském státě, nepřiložil jednotný formulář uvedený v příloze II nařízení č. 1393/2007, nemůže tato vada způsobit neplatnost ani doručované písemnosti, ani řízení týkajícího se doručení, neboť takový důsledek by byl neslučitelný s cílem sledovaným tímto nařízením, který spočívá ve stanovení přímého, rychlého a účinného způsobu zaslání písemností ve věcech občanských a obchodních mezi členskými státy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, body 60 až 66).
- 58 Naproti tomu, jelikož příložením uvedeného jednotného formuláře představuje podstatnou procesní náležitost, která má zaručit ochranu práva adresáta písemnosti na obhajobu, jeho nepřiložení musí přijímající subjekt zhojit v souladu s ustanoveními v nařízení č. 1393/2007. Tento přijímající subjekt tedy bude muset neprodleně informovat adresáta písemnosti o jeho právu odmítnout její přijetí a podle čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení mu zaslat tento jednotný formulář (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, body 67, 70, 72 a 74, jakož i usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 71).
- 59 Ačkoli se věci, v nichž byl vydán rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, a usnesení ze dne 28. dubna 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316), týkaly řízení o doručení písemnosti podle oddílu 1 kapitoly II nařízení č. 1393/2007, který upravuje zaslání písemnosti mezi odesílajícími a přijímajícími subjekty určenými členskými státy, nic to nemění na tom, že stejná pravidla se použijí na způsoby zaslání a doručování soudních písemností uvedených v oddíle 2 této kapitoly, jak vyplývá výslovně ze znění čl. 8 odst. 4 tohoto nařízení.

- 60 Závazná a systematická povaha používání jednotného formuláře uvedeného v příloze II nařízení č. 1393/2007 se tedy použije na způsoby doručování uvedené v kapitole II oddíle 2 tohoto nařízení a nesplnění této povinnosti nevede k neplatnosti ani doručované písemnosti ani postupu doručení.
- 61 To platí konkrétně v takovém případě, jako je případ ve věci v původním řízení, kdy písemnost byla doručena prostřednictvím poštovních služeb podle článku 14 uvedeného nařízení, který se nachází v tomto oddíle 2 kapitoly II tohoto nařízení.
- 62 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, tedy nemůže stanovit, aniž by porušila nařízení č. 1393/2007, že nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II nařízení č. 1393/2007 musí být postihuto neplatností, i když je rovněž stanoveno, že neplatnost může být zhojena uplynutím určité lhůty nebo pasivitou adresáta této písemnosti.
- 63 I přes existenci těchto možností to totiž nic nemění na tom, že taková právní úprava, která stanoví neplatnost v zásadě jako důsledek nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II nařízení č. 1393/2007, se jeví jako neslučitelná se systémem zavedeným tímto nařízením a s účelem sledovaným tímto nařízením, jak bylo uvedeno v bodech 57 a 60 tohoto rozsudku.
- 64 Kromě toho, jak uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, ze skutečnosti, že adresát písemnosti ve stanovené lhůtě nenamítl, že takový formulář chyběl, nelze platně dovozovat žádné důsledky, jelikož nemůže být jisté právě vzhledem k tomu, že uvedený formulář chyběl, že dotčený skutečně věděl o svém právu odmítnout doručení.
- 65 Absence poučení v důsledku nepřiložení formuláře tedy může být řádně zhojena pouze tím, že jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení bude co nejrychleji a v souladu s ustanoveními nařízení č. 1393/2007 předán.
- 66 V každém případě, a jak správně uvedla Evropská komise, taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, je neslučitelná s ustanoveními čl. 19 odst. 4 uvedeného nařízení.
- 67 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že nařízení č. 1393/2007 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž v případě, kdy soudní písemnost, která byla doručena žalovanému s bydlištěm na území jiného členského státu, nebyla vyhotovena ani v jazyce, kterému tento žalovaný rozumí, ani v úředním jazyce přijímajícího členského státu, či v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, ani v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní nebyl připojen překlad do některého z těchto jazyků, vede nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení k neplatnosti uvedeného doručení, i když tento žalovaný musí tuto neplatnost uplatnit ve stanovené lhůtě nebo na počátku řízení a před obhajobou ve věci samé.
- 68 Toto nařízení naproti tomu vyžaduje, aby takové nepřiložení bylo v souladu s ustanoveními v tomto nařízení zhojeno tím, že dotčenému bude zaslán jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení.

K první a druhé otázce

- 69 Vzhledem k odpovědi na třetí otázku musí Soudní dvůr rovněž odpovědět na první a druhou otázku.

- 70 Podstatou těchto otázek předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda nařízení č. 1393/2007 musí být vykládáno v tom smyslu, že doručení návrhu na zahájení řízení prostřednictvím poštovních služeb je platné, i když se odesílateli nevrátilo potvrzení o přijetí doporučeného dopisu a i když se ukáže, že dopis byl přijat nikoli adresátem písemnosti, nýbrž třetí osobou.
- 71 Za účelem odpovědi na tyto otázky je třeba bez dalšího uvést, že nařízení č. 1393/2007 upravuje vyčerpávajícím způsobem jednotlivé způsoby doručování soudních písemností a upravuje jejich pravidla použití, aniž mezi nimi zavádí hierarchii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. února 2006, Plumex, C-473/04, EU:C:2006:96, body 20 až 22, jakož i ze dne 19. prosince 2012, Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, body 31 a 32). Mezi tyto způsoby patří doručování prostřednictvím poštovních služeb, o něž se jedná ve věci v původním řízení a které je předmětem článku 14 uvedeného nařízení.
- 72 Jak již Soudní dvůr rozhodl, ustanovení nařízení č. 1393/2007 musí být vykládána tak, aby byla v každém konkrétním případě zajištěna spravedlivá rovnováha mezi zájmy žalobce a zájmy žalovaného jakožto adresáta písemnosti, prostřednictvím sladění cílů účinnosti a rychlosti předávání procesních písemností s požadavkem zajistit dostatečnou ochranu práva adresátů těchto písemností na obhajobu, a to zejména prostřednictvím záruky skutečného a efektivního přijetí soudních písemností (rozsudek ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 33 a citovaná judikatura).
- 73 Posledně uvedené požadavky jsou obzvláště důležité, pokud jde o doručení návrhu na zahájení řízení jako ve věci v původním řízení, jelikož je nutné, aby adresát písemnosti byl informován o existenci soudního řízení zahájeného proti němu v jiném členském státě a rozuměl smyslu, rozsahu i procesním podmínkám žaloby podané proti němu, zejména v oblasti lhůt, aby se mohl účinně bránit.
- 74 Co se týče prvního aspektu prvních dvou položených otázek, týkajícího se okolnosti, že potvrzení o přijetí doporučeného dopisu, kterým se doručuje návrh na zahájení řízení, se nevrátilo orgánu, který v členském státě původu inicioval toto doručení, je třeba poznamenat, že nařízení č. 1393/2007 v článku 14 stanoví, že doručení soudní písemnosti osobě s bydlištěm v jiném členském státě prostřednictvím poštovních služeb se uskutečňuje v zásadě doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí.
- 75 Unijní normotvůrce se totiž domníval, že takové formality mohou poskytnout adresátovi záruku, že skutečně obdrží doporučenou zásilku s doručovanou písemností, a mohou rovněž představovat spolehlivý důkaz o řádné povaze řízení pro odesílatele.
- 76 Konkrétně lze u doporučeného dopisu sledovat jednotlivé etapy jeho cesty k adresátovi. Potvrzení o přijetí, které je vyplněno v okamžiku, kdy adresát nebo případně jeho zástupce obdrží dopis, obsahuje údaje o datu doručení, místu doručení, jakož i údaje a podpis osoby, která přijala tento dopis. Potvrzení o přijetí se následně vrátí odesílateli a informuje jej tak o těchto skutečnostech a umožňuje mu je prokázat v případě zpochybnění.
- 77 Potvrzení o přijetí doporučeného dopisu tedy představuje důkaz o přijetí soudní písemnosti, která byla doručena jeho adresátovi v přijímajícím členském státě, i o podrobnostech doručení této písemnosti.
- 78 Jak však vyplývá ze samotného znění článku 14 nařízení č. 1393/2007, doručení prostřednictvím poštovních služeb se nemusí nezbytně uskutečnit doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí.
- 79 Uvedené ustanovení totiž uvádí, že doručení může být rovněž provedeno s „rovnocenným dokladem“ doporučenému dopisu s potvrzením o přijetí.

- 80 Za účelem určení smyslu a rozsahu pojmu „rovnocenný doklad“ ve smyslu tohoto článku 14 je třeba uvést, že z účelu uvedeného ustanovení vyplývá, jak je uvedeno v bodech 75 až 77 tohoto rozsudku, že jako „rovnocenný doklad“ může být kvalifikován jakýkoli způsob doručení soudní písemnosti a důkaz o něm, který poskytuje záruky, které jsou srovnatelné se zárukami doručení doporučeným dopisem poštou s potvrzením o přijetí.
- 81 Konkrétně, alternativní způsob zasílání písemnosti musí mít stejnou úroveň jistoty a spolehlivosti jako doporučený dopis s potvrzením o přijetí, pokud jde jak o přijetí písemnosti jeho adresátem, tak o okolnosti tohoto přijetí.
- 82 V zájmu rychlosti soudních řízení je totiž třeba dbát co nejvíce na to, aby adresát skutečně obdržel doručovanou písemnost a toto přijetí mohl odesílatel spolehlivě prokázat.
- 83 V případě sporu tak odesílatel musí konkrétními skutečnostmi týkajícími se zaslání písemnosti doložit, že postup doručení proběhl řádně, a soud odesílajícího členského státu musí posoudit relevantnost těchto skutečností vzhledem ke konkrétním okolnostem každého projednávaného případu.
- 84 Z toho vyplývá, že skutečnost, že se v projednávaném případě potvrzení o přijetí nevrátilo, nemůže jako taková způsobit vadu postupu zaslání poštovní cestou, jelikož tato formalita může být nahrazena dokumentem, který poskytuje rovnocenné záruky.
- 85 Předkládající soud, kterému byl předložen spor v odesílajícím členském státu, však bude muset zajistit, že důkazy uplatněné za tímto účelem prokazují, že dotčená písemnost byla adresátovi doručena za takových podmínek, že bylo dodrženo jeho právo na obhajobu.
- 86 Co se týče druhého hlediska první a druhé otázky, které se týká okolnosti, že v projednávaném případě obdržel doporučenou zásilku obsahující doručovanou písemnost v přijímajícím členském státě nikoli adresát této písemnosti, nýbrž třetí osoba, je třeba poznamenat, že článek 14 nařízení č. 1393/2007 neobsahuje v tomto ohledu žádnou výslovnou informaci.
- 87 Nic to však nemění na tom, že z čl. 19 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení lze vyvodit, že doručovaná písemnost může být předána nejen adresátovi osobně, nýbrž v případě jeho nepřítomnosti i osobě, která se nacházela v místě jeho bydliště.
- 88 Předání do vlastních rukou žalovanému totiž není v praxi vždy možné. Nařízení č. 1393/2007 tak nevyklučuje, že dotčenou písemnost může za určitých podmínek přijmout třetí osoba.
- 89 V takovém případě je však třeba zajistit, aby byly dodrženy všechny záruky nezbytné pro účinnou ochranu práv adresáta písemnosti na obhajobu.
- 90 Zvláště v takové situaci, jaká nastala ve věci v původním řízení, kdy se žalovaný nedostavil na zahájení soudního jednání, jehož datum bylo uvedeno v písemnosti, která mu byla zaslána poštou, je totiž důležité se ujistit, že uvedený žalovaný skutečně obdržel soudní předvolání, které mu umožnilo dozvědět se o tom, že proti němu bylo zahájeno soudní řízení v jiném členském státě, i identifikovat předmět a důvod návrhu, a že měl k dispozici i dostatek času na přípravu své obhajoby.
- 91 Taková ochrana práv žalovaného, který se nedostavil k jednání, konkrétně ochrana upravená v čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, odpovídá ostatně cíli, který sledují požadavky jiných unijních aktů týkajících se soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech, jako je nařízení č. 44/2001, jehož čl. 34 odst. 2 rovněž předpokládá, že dotčený akt byl předtím takovému žalovanému doručen (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 86 a citovaná judikatura, jakož i rozsudek ze dne 7. července 2016, *Lebek*, C-70/15, EU:C:2016:524, bod 41 a citovaná judikatura).

- 92 Jak uvedl generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, otázka, zda návrh na zahájení řízení byl doručen takovým způsobem, že se s ním žalovaný mohl skutečně seznámit, je tak rozhodující pro určení, zda následně vydané soudní rozhodnutí může být považováno za vykonatelné.
- 93 Za těchto podmínek platí, že třetí osoba sice může platně přijmout soudní písemnost jménem a na účet adresáta, avšak tato možnost musí být vyhrazena pouze jasně vymezeným případům, aby bylo co nejvíce zajištěno dodržení práva uvedeného adresáta na obhajobu.
- 94 V důsledku toho je třeba chápat pojem „bydliště“ ve smyslu nařízení č. 1393/2007 jako pojem, který se týká místa, v němž adresát písemnosti bydlí nebo obvykle pobývá.
- 95 Dále podobně tomu, co stanoví čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 805/2004, co se týče doručení návrhu na zahájení řízení v případě nesporných nároků, lze možnost třetí osoby přijmout soudní písemnost místo jejího adresáta použít pouze na dospělé osoby, které se nacházejí v bydlišti adresáta, ať již se jedná o jeho rodinné příslušníky žijící na stejné adrese jako adresát nebo osoby zaměstnané tímto adresátem na této adrese.
- 96 Lze totiž mít důvodně za to, že takové osoby dotčenou písemnost skutečně předají jejímu adresátovi.
- 97 To naproti tomu není nezbytně případ jiných třetích osob, jako je obyvatel sousední nemovitosti nebo osoba žijící ve stejné nemovitosti, kde se nachází byt, v němž adresát žije. Přijetí písemnosti takovou třetí osobou, která neposkytuje dostatečné záruky, že adresát bude skutečně informován ve stanovených lhůtách, nemůže být považováno za dostatečně spolehlivé pro účely použití nařízení č. 1393/2007.
- 98 V každém případě, i když jsou splněny podmínky stanovené v bodech 93 až 96 tohoto rozsudku a jeví se, že doručení bylo tedy řádně provedeno, má adresát písemnosti možnost před soudem odesílajícího členského státu, kterému byl spor předložen, prokázat všemi přípustnými důkazy, že se nemohl účinně dovědět o tom, že proti němu bylo zahájeno soudní řízení v jiném členském státě nebo definovat předmět a důvod tohoto návrhu nebo mít dostatek času na přípravu své obhajoby. Uvedený soud musí posoudit relevantnost těchto důkazů tím, že zohlední řádně všechny okolnosti projednávaného případu.
- 99 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první dvě položené otázky odpovědět tak, že nařízení č. 1393/2007 musí být vykládáno v tom smyslu, že doručení návrhu na zahájení řízení prostřednictvím poštovních služeb je platné, i když:
- potvrzení o přijetí doporučeného dopisu obsahujícího písemnost, která má být doručena jejímu adresátovi, bylo nahrazeno jiným dokumentem za podmínky, že tento dokument poskytuje rovnocenné záruky v oblasti poskytnutých informací a důkazů. Soud odesílajícího členského státu, kterému byl spor předložen, se musí ujistit o tom, že adresát obdržel dotčenou písemnost za takových podmínek, že bylo dodrženo jeho právo na obhajobu;
 - doručovaná písemnost nebyla předána jejímu adresátovi osobně, jestliže byla předána dospělé osobě nacházející se v místě obvyklého bydliště tohoto adresáta, která je buď rodinným příslušníkem adresáta, nebo je u něj zaměstnána. Uvedený adresát musí před soudem odesílajícího členského státu, kterému byl spor předložen, případně všemi přípustnými důkazy prokázat, že se nemohl účinně dovědět o tom, že proti němu bylo zahájeno soudní řízení v jiném členském státě nebo definovat předmět a důvod tohoto návrhu nebo mít dostatek času na přípravu své obhajoby.

K nákladům řízení

100 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž v případě, kdy soudní písemnost, která byla doručena žalovanému s bydlištěm na území jiného členského státu, nebyla vyhotovena ani v jazyce, kterému tento žalovaný rozumí, ani v úředním jazyce přijímajícího členského státu, či v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, ani v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní nebyl připojen překlad do některého z těchto jazyků, vede nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení k neplatnosti uvedeného doručení, i když tento žalovaný musí tuto neplatnost uplatnit ve stanovené lhůtě nebo na počátku řízení a před obhajobou ve věci samé.

Toto nařízení naproti tomu vyžaduje, aby takové nepřiložení bylo v souladu s ustanoveními v tomto nařízení zhojeno tím, že dotčenému bude zaslán jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení.

2) Nařízení č. 1393/2007 musí být vykládáno v tom smyslu, že doručení návrhu na zahájení řízení prostřednictvím poštovních služeb je platné, i když:

- potvrzení o přijetí doporučeného dopisu obsahujícího písemnost, která má být doručena jejímu adresátovi, bylo nahrazeno jiným dokumentem, za podmínky, že tento dokument poskytuje rovnocenné záruky v oblasti poskytnutých informací a důkazů. Soud odesílajícího členského státu, kterému byl spor předložen, se musí ujistit o tom, že adresát obdržel dotčenou písemnost za takových podmínek, že bylo dodrženo jeho právo na obhajobu;
- doručovaná písemnost nebyla předána jejímu adresátovi osobně, jestliže byla předána dospělé osobě nacházející se v místě obvyklého bydliště tohoto adresáta, která je buď rodinným příslušníkem adresáta, nebo je u něj zaměstnána. Uvedený adresát musí před soudem odesílajícího členského státu, kterému byl spor předložen, případně všemi přípustnými důkazy prokázat, že se nemohl účinně dovědět o tom, že proti němu bylo zahájeno soudní řízení v jiném členském státě nebo definovat předmět a důvod tohoto návrhu nebo mít dostatek času na přípravu své obhajoby.

Podpisy.